

Sygn. akt I C 1725/19

UZASADNIENIE

R. K. w pozwie z dnia 30 września 2019 roku, skierowanym przeciwko Zakładowi Karnemu w Ł. oraz Zakładowi Karnemu w G., wniósł o zasądzenie kwoty 150.000,- zł z tytułu zadośćuczynienia i odszkodowania za niedopełnienie obowiązków przez lekarzy więziennych oraz narażenie powoda na utratę zdrowia.

/pozew k. 2-7/

Postanowieniem z dnia 6 listopada 2019 roku Sąd zwolnił powoda od kosztów sądowych w całości i ustanowił dla niego adwokata z urzędu, zaś Okręgowa Rada Adwokacka w Ł. wyznaczyła dla powoda adw. M. C..

/postanowienie k. 25, delegacja k. 28/

Prokuratoria Generalna Rzeczypospolitej Polskiej pismem z dnia 28 listopada 2018 roku przekazała wykonywanie zastępstwa procesowego skarbu Państwa Dyrektorom pozwanych jednostek.

/pismo k. 30/

Skarb Państwa Zakład Karny w Ł. w odpowiedzi na pozew z dnia 2 stycznia 2020 roku wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany podniósł, że powód w okresie osadzenia w Zakładzie Karnym w Ł. objęty jest należyłą opieką medyczną, a przed osadzeniem w tej jednostce został zaopatrzony w odpowiednie buty ortopedyczne.

/odpowiedź na pozew k. 37-38/

Skarb Państwa – Zakład Karny w G. w odpowiedzi na pozew z dnia 7 stycznia 2020 roku wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany podniósł, że powód miał ze strony więziennej służby zdrowia zapewnioną opiekę medyczną, zanegował też okoliczności dotyczące nieprawidłowości w zakwaterowaniu oraz przy wymierzaniu kar dyscyplinarnych.

/odpowiedź na pozew k. 40-44/

Powód w piśmie procesowym z dnia 17 stycznia 2020 roku oświadczył, że od każdej jednostki Skarbu Państwa żąda zasądzenia kwoty 75.000,- zł.

?pismo k. 54/

Pełnomocnik powoda na rozprawie w dniu 7 sierpnia 2020 roku wniósł o zasądzenie kosztów pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu i oświadczył, że nie zostały one opłacone ani w całości, ani w części.

?protokół rozprawy k. 85/

Sąd na rozprawie w dniu 4 marca 2020 roku pominął wnioski dowodowe powoda na podstawie ar. (...) § 1 pkt 5 k.p.c., natomiast powód na podstawie art. 162 k.p.c. zgłosił zastrzeżenie do postanowienia dowodowego, zarzucając Sądowi naruszenie art. 217 i art. 227 k.p.c.

/protokół rozprawy k. 71/

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Powód od 1993 roku, z przerwami, odbywa kary pozbawienia wolności za popełnione przestępstwa. W 1993 roku odniósł w wypadku komunikacyjnym poważne obrażenia ciała w zakresie narządów ruchu.

/uzasadnienie pozwu k. 4/

Powód w dniu 16 listopada 2017 roku został przeniesiony z Aresztu Śledczego w Ł. do Zakładu Karnego w G.. W jednostce tej lekarz ortopeda zalecił leczenie operacyjne oraz zaopatrzenie ortopedyczne w postaci buta ortopedycznego. Leczenie zalecono w warunkach wolnościowej służby zdrowia. Powód w dniu 24 stycznia 2018 roku odmówił poddania się zabiegowi operacyjnego, zaś w dniu 15 czerwca 2018 roku zmienił decyzję i wyraził zgodę na leczenie operacyjne. Powód leczony był nadto przez lekarza psychiatrę oraz pulmonologa. Pomimo odebrania buta ortopedycznego, powód odmówił jego używania i dopiero po tygodniu zaczął go używać.

Po przedstawieniu przez Zakład Karny w G. dokumentacji medycznej powoda placówka publicznej służby zdrowia odmówiła leczenia operacyjnego powoda pod konwojem, informując o możliwości przeprowadzenia zabiegu po odbyciu przez powoda kary pozbawienia wolności.

Powód w dniu 14 marca 2019 roku został przetransportowany do Zakładu Karnego w Ł..

Powód w czasie osadzenia w Zakładzie Karnym w G. w dniu 16 stycznia 2019 roku został przeniesiony z Pawilonu B do Pawilonu A, co było podyktowane bieżącymi potrzebami wychowawczymi oraz racjonalnym gospodarowaniem wolnymi miejscami w celach mieszkalnych.

W Pawilonie A powód przebywał w standardowych warunkach więziennych.

Powód w związku z przeniesieniem do Pawilonu A podjął protest głodowy, w związku z czym wymierzono mu karę dyscyplinarną, natomiast po dwóch dniach od przekwaterowania dopuścił się kolejnego przewinienia dyscyplinarnego - odmówił wstania do apelu porannego. Od kary dyscyplinarnej za oba powyższe przewinienia powód odwołał się do właściwego sądu penitencjarnego. W marcu 2019 roku powód ponownie odmówił przyjęcia posiłku, w związku z czym skierowano kolejny wniosek o wymierzenie kary dyscyplinarnej.

/uzasadnienie odpowiedzi na pozew k. e41-44, notatka służbowa k. 45, wnioski dyscyplinarne k. 46-48, projekt oceny okresowej k. 49, sprawozdania z rozmów z psychologiem k. 50-52/

Powód od dnia 14 marca 2019 roku przebywa w Zakładzie Karnym w Ł.. Wyznaczone terminy konsultacji ortopedycznych nie zostały zrealizowane z powodu braku środków transportu związanego z transportem innych osadzonych, których stan zdrowia wymagał udzielenia świadczeń opieki zdrowotnej z uwagi na zagrożenie życia. Powód oczekuje na kwalifikację do zabiegu operacyjnego. W czasie osadzenia był wielokrotnie przyjmowany przez lekarzy POZ. Pomimo przeciwwskazań do stosowania tabletek przeciwbólowych, powód odmawiał przyjmowania leków przeciwbólowych pod postacią czopków oraz iniekcji.

?uzasadnienie odpowiedzi na pozew k. 37-38/

Sąd na podstawie prawnej powołanej w postanowieniu dowodowym pominął wnioski dowodowe powoda, uznając że okoliczności sporne zostały już dostatecznie wyjaśnione i ich przeprowadzenie doprowadziłoby do przewlekłości postępowania.

Podnieść należy, że powołanie dowodu z opinii biegłego musi wynikać z okoliczności sprawy, natomiast powód potrzeby takowej nie wykazał.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo jest bezzasadne i podlega oddaleniu.

Powód wywodzi roszczenia pozwu z naruszenia przez pozwanego jego dóbr osobistych w postaci zdrowia i godności, zatem po myśli art. 6 k.c. obowiązany był wykazać naruszenie owych dóbr.

Twierdzenia powoda w tym zakresie są li tylko gołosłowne i stoją w sprzeczności z dowodami przedstawionymi przez pozwanego.

Powód, jak sam przyznał w pozwie jest recydywistą penitencjarnym (w warunkach pozbawienia wolności przebywa z przerwami od 1993 roku) zatem popełniając przestępstwa musiał się liczyć z ograniczeniami i dolegliwościami wynikający i z izolacji więziennej (por. m.in. wyrok Sądu apelacyjnego w Łodzi z dnia 27 czerwca 2018 roku, I ACa 50/18).

Podkreślić należy nadto, że osoby przebywające na wolności mają poważne bariery i ograniczenia w dostępie do publicznej służby zdrowia, co jest związane z tragiczną sytuacją publicznej służby zdrowia.

Powód przegrał sprawę, zatem na podstawie art. 98 § 1 i art. 102 k.p.c. obciążono go częścią kosztów zastępstwa procesowego pozwanych jednostek Skarbu Państwa. Zwolnienie od kosztów sądowych, po myśli art. 108 u.k.s.c. nie zwalnia strony od obowiązku zwrotu kosztów procesu przeciwnikowi.

Powód został zwolniony od kosztów sądowych, a przegrał sprawę , zatem kosztami pomocy prawnej udzielonej mu z urzędu obciążono Skarb Państwa, uwzględniając, że roszczenia pozwu nie dotyczyły „warunków odbywania kary”.

Z/ doręczyć odpis wyroku wraz z pisemnym uzasadnieniem pełnomocnikowi powoda.